

解梅花诗后三段

【明慧网】

其八 如棋世事局初残，
共济和衷却大难。
豹死犹留皮一袭，
最佳秋色在长安。

其九 火龙蜚起燕门秋，
原壁应难赵氏收。
一院奇花春有主，
连宵风雨不须愁。

其十 数点梅花天地春，
欲将剥复问前因。
寰中自有承平日，
四海为家孰主宾。

“如棋世事局初残”

解：世上的事历来象一盘棋，一方是共产国际联盟，一方是自由社会体系。十年前对共产国家一方来讲，就已经是残局一盘了。

“共济和衷却大难”

解：共产国际的联盟彻底解体。百分之九十的国家放弃共产主义。这对共产党来讲真是大难临头。

“豹死犹留皮一袭”

解：苏联象一只豹。共产党体系解体了，但是表面却象留了一张皮一样被中国政府继承。因为此时的中国人民也已不相信共产主义了，只不过是中共当权者想利用共产党形式维持政权而已。

“最佳秋色在长安”

解：对于中国目前的当权者来说，自己也不相信共产党，很明确的目的是在利用共产党的表面形式来控制权力，因此极力地粉饰虚假的所谓大好形势。即使最佳秋色（也是党的最后时刻）再好，秋色自然不会长久。长安也指中国的京城，泛指中国。

“火龙蜚起燕门秋”

解：中国共产党在天空的最低空间中以红色恶龙为表现形式。这一句隐喻“六四”学生与民众在天安门请愿后遭屠杀的事件。

“原壁应难赵氏收”

解：原壁泛指五千年历史的中国，应了这一难。赵紫阳因此而被打压。

“一院奇花春有主”

解：一九九九年七月二十日以前，在中国大陆到处是法轮大法弟子，遍及全国，都佩戴法轮功徽章，到处可看到大法法轮图，形如奇花。“春有主”是指某年的春天，遭到迫害的大法弟子会堂堂正正地与师父相见。

“连宵风雨不须愁”

解：大法弟子的被迫害，用历史眼光来看，无论邪恶怎么猖狂，如连夜的风雨不须愁。风雨一过天就会大亮。

“数点梅花天地春”

解：经过严冬考验的大法弟子遍及世界、遍及中国大陆，如傲霜雪的梅花展示着春天的到来。那是法正人间的时刻。

“欲将剥复问前因”

解：剥复是两个卦的名词。剥极必复，也指物极必反。历史如转轮，有前因必有后果。人类的历史都是为这次正法安排的。

“寰中自有承平日”

解：大法弟子历尽邪恶的考验，在邪恶灭亡中走向美好的未来。

“四海为家孰主宾”

解：从一九九二年师父出来传法，基本上是四处传法，四海为家。后半句“孰主宾”，隐喻谁是主，谁是宾；在历史的舞台上谁是配角，谁是主角。本次人类的文明都是为大法而造就的，为大法而开创的。

于二零零一年七月三日师父随口而解，学员记录并经师同意发表。

Giải thích ba đoạn cuối bài thơ Hoa Mai

Giải Mai Hoa thi hậu tam đoạn

[Minh Huệ vông]

Kỳ 8 Như kỳ thế sự cuộc sơ tàn,
Cộng tế hoà trung khước đại nạn.
Báo tử do lưu bì nhất tập,
Tối gia Thu sắc tại Trường An.

Kỳ 9 Hoà long chiết khởi Yên Môn thu,
Nguyên bích ưng nan Triệu Thị thu.
Nhất viện kỳ hoa Xuân hữu chủ,
Liên tiêu phong vũ bất tu sầu.

Kỳ 10 Sở điếm Mai hoa Thiên Địa xuân,
Dục tướng Bác Phục vấn tiền nhân.
Hoàn trung tự hữu thừa bình nhật,
Tứ hải vi gia thực chủ tân.

“Như kỳ thế sự cuộc sơ tàn”

Giải: Thế thượng đích sự lịch lai tượng nhất bàn kỳ, nhất phương thị Cộng Sản Quốc Tế liên minh, nhất phương thị tự do xã hội thể hệ. Thập niên tiền đối Cộng Sản quốc gia nhất phương lai giảng, tự dĩ kinh thị tàn cuộc nhất bàn liễu.

“Cộng tế hoà trung khước đại nạn”

Giải: Cộng Sản Quốc Tế đích liên minh triệt để giải thể. Bách phần chi cứu thập đích quốc gia phóng khí Cộng Sản Chủ Nghĩa. Giá đối Cộng Sản Đảng lai giảng chân thị đại nạn lâm đầu.

“Báo tử do lưu bì nhất tập”

Giải: Xô Liên tượng nhất chích báo. Cộng Sản Đảng thể hệ giải thể liễu, dân thị biểu diện khước tượng lưu liễu nhất trương bì nhất tập bị Trung Quốc chính phủ kế thừa. Nhân vi thủ thời đích Trung Quốc nhân dân dĩ ký bất tương tín Cộng Sản Chủ Nghĩa liễu, chỉ bất quả thị Trung Quốc đương quyền giả tương lợi dụng Cộng Sản Đảng hình thức duy trì chính quyền nhi dĩ.

Giải thích ba đoạn cuối bài thơ Hoa Mai

[Minh Huệ Net]

Như ván cờ, thế sự đã chớm vào tàn cuộc,
Đồng lòng cùng giúp nhau, nhưng gặp đại nạn.
Con báo chết rồi vẫn còn lưu lại bộ da,
Hương sắc mùa Thu đẹp nhất tại Trường An.

Rồng lửa khởi ra từ đau buồn cửa Yên Môn,
Ngọc bích nguyên sơ chịu nạn, nhà Triệu thu về.
Một vườn hoa đẹp kỳ diệu, mùa Xuân có chủ,
Gió mưa suốt đêm, không cần phải lo sầu.

Hoa Mai điếm nở cả trời đất đều là Xuân,
Muốn biết Bác Phục hãy hỏi nguyên nhân xưa.
Ở khắp nơi tự nó thừa hưởng ngày thái bình,
Bốn biển là nhà, hỏi ai là chủ ai là khách.

“Như ván cờ, thế sự đã chớm vào tàn cuộc”

Giải: Chuyện trên thế gian xưa nay cũng như trên bàn cờ; một bên là liên minh Cộng Sản Quốc Tế, một bên là hệ thống các [nước theo] xã hội tự do. Từ mười năm về trước, đối với bên các nước Cộng Sản mà nói, thì ván cờ đã vào tàn cuộc rồi.

“Đồng lòng cùng giúp nhau, nhưng gặp đại nạn”

Giải: liên minh Cộng Sản Quốc Tế đã giải thể hết. 90% các quốc gia đã từ bỏ Chủ Nghĩa Cộng Sản. Đối với Đảng Cộng Sản mà nói thì đúng là lâm đại nạn.

“Con báo chết rồi vẫn còn lưu lại bộ da”

Giải: Liên Xô giống như một con báo. Hệ thống Đảng Cộng Sản đã giải thể rồi; nhưng biểu hiện bên ngoài thì giống như nó để lại một bộ da được chính phủ Trung Quốc kế thừa. Bởi vì nhân dân Trung Quốc ngày nay cũng không còn tin vào Chủ Nghĩa Cộng Sản nữa; do vậy chẳng có gì khác hơn là những người đang cầm quyền tại Trung Quốc vẫn mong lợi dụng hình thức Đảng Cộng Sản để duy trì chính quyền mà thôi.

“Tối gia Thu sắc tại Trường An”

Giải: Đối vu Trung Quốc mục tiền đích đương quyền giả lai thuyết, tự kỷ dã bất tương tín Cộng Sản Đảng, ngân minh xác đích mục đích thị tại lợi dụng Cộng Sản Đảng đích biểu diện hình thức lai không chế quyền lực, nhân thủ cực lực địa phần sức hư giả đích sở vi đại hảo hình thể. Tức sử tối gia Thu sắc (dã thị Đảng đích tối hậu thời khắc) tái hảo, Thu sắc tự nhiên bất hội trường cửu. Trường An dã chỉ Trung Quốc đích kinh thành, phiếm chỉ Trung Quốc.

“Hoả long chiết khởi Yên Môn thu”

Giải: Trung Quốc Cộng Sản Đảng tại thiên thượng đích tối đê không gian trung dĩ hồng sắc ác long vi biểu hiện hình thức. Giá nhất cú ẩn dụ “lục tứ” học sinh dữ dân chúng tại Thiên An Môn thỉnh nguyện hậu tao đồ sát đích sự tình.

“Nguyên bích ứng nạn Triệu Thị thu”

Giải: Nguyên bích phiếm chỉ ngũ thiên niên lịch sử đích Trung Quốc, ứng liễu giá nhất nạn. Triệu Tử Dương nhân thủ nhi bị đả áp.

“Nhất viện kỳ hoa Xuân hữu chủ”

Giải: 1999 niên 7 nguyệt 20 nhật di tiền, tại Trung Quốc Đại Lục đảo xứ thị Pháp Luân Đại Pháp đệ tử, biến cập kim quốc, đô bội đái Pháp Luân Công huy chương, đảo xứ khả khán đái Pháp Luân đống, hình như kỳ hoa. “Xuân hữu chủ” thị chỉ mỗi niên đích Xuân thiên, tao đống bức hại đích Đại Pháp đệ tử hội đường đường chính chính đích dữ Lão Sư tương kiến.

“Liên tiêu phong vũ bất tu sâu”

Giải: Đại Pháp đệ tử đích bị bức hại, dụng lịch sử nhãn quang lai khán, vô luận tà ác chằm ma xương cuồng, như liên dạ đích phong vũ bất tu sâu. Phong vũ nhất qua thiên tự hội đại lượng.

“Sổ điểm Mai hoa Thiên Địa Xuân”

Giải: Kinh quá nghiêm Đông khảo nghiệm đích Đại Pháp đệ tử biến cập thế giới, biến cập Trung Quốc Đại Lục, như ngạo sương tuyết đích

“Hương sắc mùa Thu đẹp nhất tại Trường An”

Giải: Đối với những vị đang cầm quyền tại Trung Quốc mà nói, thì chính tự bản thân họ cũng không tin vào Đảng Cộng Sản; mục đích thật sự của họ là lợi dụng hình thức bề ngoài của Đảng Cộng Sản để không chế quyền lực; vì thế nên [họ] hết sức cố gắng tô vẽ cho cái đồ giả tạo được gọi là ‘tinh thể tốt đẹp’. Ngay cả khi cái ‘hương sắc mùa Thu đẹp nhất’ (cũng là thời khắc cuối cùng của Đảng) kia có giữ được tốt mấy đi nữa, thì hương sắc ấy tự nhiên cũng chẳng được lâu. Trường An là nói về một kinh thành của Trung Quốc, nói chung để chỉ nước Trung Quốc.

“Rồng lửa khởi ra từ đau buồn cửa Yên Môn”¹

Giải: Từ không gian tầng thấp nhất ở Thiên thượng mà nhìn thì Đảng Cộng Sản Trung Quốc có hình thức là một con ác long màu đỏ. Câu này ẩn ý nói về sự kiện ngày 4 tháng Sáu, các học sinh và dân chúng đến thỉnh nguyện tại Thiên An Môn và sau đó bị thảm sát.

“Ngọc bích nguyên sơ chịu nạn, nhà Triệu thu về”

Giải: ‘Ngọc bích nguyên gốc’ là chỉ Trung Quốc 5 nghìn năm lịch sử nói chung; nó phải chịu nạn này. Triệu Tử Dương vì thế mà bị đàn áp.

“Một vườn hoa đẹp kỳ diệu, mùa Xuân có chủ”

Giải: Trước ngày 20 tháng Bảy, 1999, các đệ tử Pháp Luân Đại Pháp ở khắp nơi tại Trung Quốc; khắp nơi trong nước [họ] đều đeo huy hiệu Pháp Luân Công; khắp nơi đều có thể thấy hình Pháp Luân của Đại Pháp; [điều ấy] giống như vườn hoa kỳ diệu. “Xuân có chủ” ngụ ý rằng và một ngày Xuân một năm nào đó, các đệ tử Đại Pháp đã chịu bức hại và Sư Phụ sẽ gặp nhau một cách đường đường chính chính.

“Gió mưa suốt đêm, không cần phải lo sâu”

Giải: Với nhãn quang lịch sử mà nhìn nhận, thì các đệ tử Đại Pháp đang chịu bức hại [không phải ưu lo gì cả], bất kể tà ác đang tùy tiện làm cản như thế nào; giống như trong một đêm mưa gió cũng chẳng lo sâu. Mưa gió ấy qua đi là bình minh đến ngập tràn ánh sáng.

“Hoa Mai điểm nở cả trời đất đều là Xuân”

Giải: Các đệ tử Đại Pháp trải qua khảo nghiệm khắt khe mùa Đông sẽ ở khắp trên thế giới, khắp trên Trung Quốc; như loài hoa Mai xem thường

Mai hoa triển thị khán Xuân thiên đích đáo lai. Ná thị Pháp Chính nhân gian đích thời khắc.

“Dục tướng Bác Phục vấn tiền nhân”

Giải: Bác Phục thị lưỡng cá quái đích danh từ. Bác cực tất Phục, dã chỉ vật cực tất phản. Lịch sử như chuyển luân, hữu tiền nhân tất hữu hậu quả. Nhân loại đích lịch sử đô thị vi giá thứ Chính Pháp an bài đích.

“Hoàn trung tự hữu thừa bình nhật”

Giải: Đại Pháp đệ tử lịch tận tà ác đích khảo nghiệm, tại tà ác diệt vong trung tâm hướng mỹ hảo đích vị lai.

“Tứ hải vi gia thực chủ tâm”

Giải: Tùng 1992 niên Lão Sư xuất lai truyền Pháp, cơ bản thượng tứ xứ truyền Pháp, tứ hải vi gia. Hậu bán cú “thực chủ tâm”, ẩn dụ thủy thị chủ, thủy thị tâm; tại lịch sử đích vũ đài thượng thủy thị phối giác, thủy thị chủ giác. Bản thứ nhân loại đích văn minh đô thị vi Đại Pháp nhi tạo tựu đích, vi Đại Pháp nhi khai sáng đích.

Vu 2001 niên 7 nguyệt 3 nhật Lão Sư tuý khẩu nhi giải, học viên ký lục tịnh kinh Sư đồng ý phát biểu.

sương tuyết mà trời nở đón mùa Xuân đến. Đó chính là thời khắc Pháp Chính nhân gian².

“Muốn biết Bác Phục hãy hỏi nguyên nhân xưa”

Giải: ‘Bác’ ‘Phục’ là tên hai quẻ. Bác cực tất Phục, cũng có nghĩa là vật cực tất phản³. Lịch sử như chuyển luân⁴; có nhân trước đây thì tất yếu có quả sau này. Lịch sử nhân loại đều là vì Chính Pháp lần này mà an bài.

“Ở khắp nơi tự nó thừa hưởng ngày thái bình”

Giải: Các đệ tử Đại Pháp ném trái hết khảo nghiệm tà ác; khi tà ác diệt vong [họ] sẽ đi tới tương lai tốt đẹp.

“Bốn biển là nhà, hỏi ai là chủ ai là khách”

Giải: Từ năm 1992 Sư Phụ đã ra truyền Pháp; trên cơ bản là truyền Pháp bốn phương, lấy bốn biển là nhà. Nửa câu sau—“thực chủ tâm”—ẩn ý là ‘ai là chủ, ai là khách’; trên vũ đài lịch sử thì hỏi ai là vai phụ, ai là vai chính. Nền văn minh nhân loại lần này đều là vì Đại Pháp mà được tạo thành, vì Đại Pháp mà được khai sáng.

Ngày 3 tháng Bảy, 2001. Sư Phụ giải thích bằng lời; học viên ghi lại và công bố theo sự đồng ý của Sư Phụ.

-
1. Chữ *thu* vừa có nghĩa là *mùa Thu*, vừa có nghĩa là *đau buồn*. Ở câu trước nó mang nghĩa *mùa Thu*, còn câu này nó mang nghĩa *đau buồn*.
 2. *Nhân gian*: cõi người.
 3. *Vật cực tất phản*: khi sự vật sự việc đến cùng cực thì tất yếu sẽ xoay chuyển lại. *Bác cực tất Phục*: khi quẻ Bác đến cực thịnh thì tất yếu sẽ sang quẻ Phục.
 4. *Chuyển luân*: bánh xe xoay chuyển.